

❖❖❖ TURAL COŞQUN ❖❖❖

Tural Nabil oğlu Şeydayev 1990-cı ildə Şabran rayonunda anadan olmuşdur.

2007-ci ildə Şabran rayon Roman Yusufov adına 2 sayılı tam orta məktəbi; 2016-cı ildə Bakı Slavyan Universitetini bitirmişdir.

2007-ci ildə yazdığı «Məktəbə vida» şeiri ilk qələm məhsulu, 2014-cü ildə «Bütöv Azərbaycan» qəzetində yer almış «Vətən» şeiri isə ilk mətbu nailiyyətidir.

«Bütöv Azərbaycan», «Şabran», «Səs», «Oxu məni» və s. ictimai-ədəbi qəzetlər; «Şabran nəğmələri», «Çıraqqala» şeir toplusu və s. mətbu orqanlar müəllifin yaradıcılığına müraciət etmişdir.

Şabran rayonunda fəaliyyət göstərən «Xaqani» poeziya evinin üzvüdür.

NEFTÇİ QARDAŞIM

Alnında tərini külək dondurdu,
Yanan cəsədini külək söndürdü...
Neftçi suya batdı odun içində,
“Günəşli” məhv oldu suyun içində!

Eşitdi xəbəri xalq yasa batdı,
Gələnlər dənizə qərənfil atdı...
Neftçi odda yandı, suda islandı,
Xəzərin göz yaşı neftə boyandı!

Səslədi övladın gör neçə ana,
Gözlədik yolunu gəlmədin, ata...
Yerin cənnət olsun, neftçi qardaşım,
Dəniz qəbrin oldu, qaya başdaşın!

UNUTMUŞ MƏNİ

Unutmuş məni çoxdan,
Saçlarıma toxunmur
O qızın barmaqları...
Unutmuş məni çoxdan,
Çoxdandır ki, eşitmir
Səsimi qulaqları...
Unutmuş ünvanımı,
Gör nə vaxtdır ki, gəlmir –
Tanımır ayaqları...

Unutmuş məni çoxdan,
Neçə ildir çağırılır
Adımı dodaqları...
“Unutmuş məni çoxdan”
– Dedilər bayaqları...
Ancaq sonra dedilər:
– Səni yad edəndə o
Ürəyi bərk döyünür,
Qızarır yanaqları!
Unutmuş məni çoxdan....

NECƏSƏN

Həsərin qəlbimi didib dağıdır,
Barı bir namə yaz, bilim necəsən...
Ayrılıq qəlbimə düşmən, yağdır,
Söylə: – Nəfəs alım, ölüm?...Necəsən?!

Düşüb aramıza neçə dağ-dərə,
İnanma eşqimi kimsə öldürə...
Adını səslədim mən neçə kərə –
Söz tutmur, tutulub dilim, necəsən?!

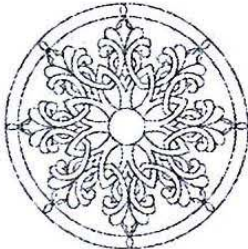
Orda da soyuqdur yaqın havalar –
Bu yağış orda da beləcə yağar...
Fikrim hər bir zaman yanında qalar,
Səndən nigaranam, gülüm, necəsən?!

GÖZLƏRİM AXTARIR

Gözlərim axtarır hələ də səni,
Belə tez getməyə inanmaq çətin...
Dərk edə bilmədim olub bitəni,
Demək, yalan imiş o məhəbbətin...

Qayıt, qaydasına sal həyatımı,
Sən getdiyən gündən güzərim yoxdur...
İtirdim o andan rahatlığımı,
Dərk etdiyim zaman nigarım yoxdur...

Bəlkə, qayıdarsan nə vaxtsa bir an –
Bütün peşman olub gələnələr kimi...
Ancaq, unutma ki, ölsə bir insan,
Dirilməz qəblərdə ölənlər kimi!

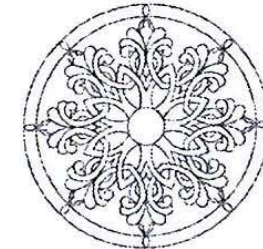
© Səyyar Əliyeva-Rəzzazov

QƏLBİMİN OĞRUSU

Nə tez getdin, ay qəlbimin oğrusu,
Oğurlayıb ürəyimi apardın...
Gedişinlə barışmadım doğrusu,
Saf sevgimi ürəyimdən qopardın...

Yığışdırdın ürəyimdə nə varsa,
Məhv etdin sən gedişinlə qəlbimi...
Nə zaman ki, ağlım səni anarsa,
Xatirələr yada salır dərdimi...

Mən ki səni qəm, kədərsiz sevmişdim,
Ayaq saxla, qulaq as son sözümə:
– Hər nazına qatlaşmışdım, dözmüşdüm...
Yalvarıram: – Qaytar məni özümə!

© Səyyar Əliyeva-Rəzzazov